Ч. 6 Второк 11 (23) січня 1900. Рік X

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:

на цілий рік К.	4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . „	—·40

Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К	10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . „	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Конференция провідників лївиці. — Закон для зелїзничих робітників. — Полуднево африканьска війна).

Всї часописи обговорюють оголошену у Wiener Abendpost проґраму кабінету дра Кербера, котра заповідає політику сильну, безсторонну, угоду і підпору всїх премлень до піднесеня і розширеня продукциї. Др. Кербер вишле сими днями запросини до провідника нїмецких клюбів пос. Функого і молодоческого провідника Енґля, аби скликали конференцию для обговореня чесько-нїмецких спірних справ. Шенерерівцї будуть також запрошені, але сумнівають ся, чи приймуть ті запросини. Ческий мінїстер Резек одержить більший круг діланя як мав свого часу бар. Пражак, іменно буде міг впливати на ріжні адмінїстрацийні справи дотикаючі Чехії. П. Резек одержить також кількох урядників концептових до помочи.

Sonn- und Montagsztg. доносить, що вчера зібрала ся в будинку парляменту конференция провідників лївицї, аби обговорити становище, яке треба займити супротив нового кабінету та супротив запросин на угоду конференцию.

Конференция згодила ся, що не має ніякої причини до неприязного становища супротив нового кабінету, хоч покликане до неї мінїстрів Калля і Джованеллього для Нїмців несимпатичне. Ухвалено дальше підпирати змаганя до вирівнаня национальних ріжниць.

Wiener Abendpost доносить, що мінїстерства: торговлї і зелїзниць виготовили два проекти законів о управильненю відносин між робітниками при будованю зелїзниць і подібних підприємствах. Мінїстерство торговлї в своїм проектї закона розтягає на ті підприємства приписи промислового закона, відносячі ся до порядку робіт, maximum працї, уживаня до працї дїтий і підлїтків. Мінїстерство зелїзниць випрацювало проект закона управильняючий робітничі відносини при будовах зелїзниць, ведених в власнім заряді, як також в помічничих підприємствах. Проект управильняє справу охоронних уряджень, максимального дня працї, павзи для відпочинку, недїльного і сьвяточного відпочинку, платнї і виповідженя працї, уживаня до працї жінок, підлїтків і дїтий. Оба проекти будуть предложені робітничій радї, котра скаже про них свою гадку.

Ґенерал Булєр виконав в послїдних днях дуже рішучий, але також дуже ризиковний маневр. Коли єму не повело ся перейти Туґелї в околици Колензо, він рішив єї виконати се на иншім місци, обійшовши західне крило Бурів в віддаленю о 30 до 35 кільометрів від місця першої битви. В тій цїли вибудував зелїзницю від Фрере на захід аж до Шпрінґфельд, над малою Туґелею, де були сильно укріплені становиска Бурів. Бури без борби уступили з Шпрінґфельд і розтаборили ся над великою Туґелею. По вибудованю зелїзницї, розпочав ся рух військ Булєра. Дня 10 с. м. ґенерал Дундональд перейшов під Шпрінґфельд малу Туґелю, посунув ся на північ і станув над Туґелью. Тут ждав два дни, аж доки не надійшла бриґада ґенерала Лїґлетона. Дня 16 с. м. часть бриґади перейшла Туґелю і обсадила кілька горбів гавбицями. Поволи перевезено на лївий бік Туґелї все войско з арматами і военним материялом. Тогож дня, бриґада ґенерала Уорена станула над Туґелею о шість анґлїйских миль висше на захід і перейшла ріку. Так в першім, як і в другім місци Бури майже не відповідали на стріли анґлїйских армат. В Колензо і Фрер лишила ся лише мала часть анґлїйского войска, аби обсервувати рухи Бурів. Цїла Анґлїя жде нетерпеливо на результат того маневру, котрий після гадки фахових, може скінчити ся лише цїлковитим погромом Бурів, або Анґлїйцїв.

Новинки.

Львів дня 20-го січня 1900.

Редакция і адмінїстрация „Народної Часописи“ містить ся тепер в бюрах „Gazet-и Lwowsk-oї“ в каменици ч. 12 улиця Чарнецкого на II-ім поверсї і туди треба адресувати всякі письма.

— **З Станиславова** пишуть: Сьвято Богоявленія відбуло ся в містї нашім сего року з подобаючим торжеством і величавостию. О 9-ій го-

6)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЕГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого нїмецкого видання.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Не потребували довго ждати на незнакомого, бо заким ще Сибарит мав час розсмакувати добре новий лик вина, станув коло Родопіси високий, сухірлявий мужчина, лїт ва шїсдесять, з подовгастою, красно збудованою і розумною головою, Каллїяс, син Фенїппоса з Атин.

Пізний гість, один із найбогатших прогнаних Атинцїв, котрий два рази купив був маєтности Пізістрата [1]) від держави і два рази стратив їх, коли володар назад вернув, глянув ясними розумними очима на знакомих і привитавши ся щиро зі всїми відозвав ся:

— Коли не почислите менї того високо, що я тут нинї явив ся, то скажу, що нема вже вдячности на сьвітї.

— Ми давно тебе дожидали — перебив єму один з Мілєзийцїв. — Ти перший, що приносиш нам вість, як вакінчили ся олімпійскі ігрища [2])!

— А ми й не могли бажати собі лїпшого посланника, як давного підбідника — докинула Родопіс.

— Сїдайже собі — відозвав ся Фанес вельми нетерпеливо — та розповідай коротко і ясно, що знаєш, друже Каллїясе!

— Зараз, краяне — відповів той — то вже досить давно, як я з Олїмпії і з Кенхреї на самійскім пятьдесятьвесловім кораблю, найлїпшім суднї, яке коли збудовано, пустив ся на море.

Менї не дивно, що ще нїхто з Єллинів не приплив передомною до Навкратіс, бо ми мали страшну бурю і ледви чи булиби з житем уйшли, як би не то, що тоті череваті самійскі кораблї з їх дзьобами та рибячими хвостами знаменито збудовані і мають дуже добру залогу.

Других, що вертали домів, Господь знає, куди море понесло, а ми могли сховати ся в порті на Самос і побувши там десять днів, відплисти знову.

Коли ми наконець нинї рано заплили в Ніль, сів я зараз на свою лодку, а Бореас [3]), котрий бодай при кінци подорожи хотїв показати, що все ще любить свого старого Каллїяса, поніс мене так борзо, що я вже перед кількома хвилями, побачив найдружнїйший зі всїх домів. Я видів повіваючу хоругов, видів сьвітло в отвертих вікнах і сам не знав чи зайти чи нї, не міг оперти ся твому чарови, Родопісо, а відтак і всї новини, котрих я вам ще не розповів, були би не дали менї дихати, як би я не був вийшов з лодки, щоби вам при кусникy печенї і чарцї вина розповісти річи, про котрі вам і не снило ся.

Каллїяс поклав ся вигідно на подушку і заким ще почав розповідати свої новини, дав

[1]) Пізістрат (по грецки Пейзістратос), син Гіппократа, походив із старого шляхотского роду і около 605 р. перед Христ. добив ся при помочи низших кляс до власти та став самовладником або по грецки „тираном“. Два рази проганяли єго Атинцї. але він все вертав і остаточно панував аж до своєї смерти в 527 перед Христ.

[2]) Олїмпія, місце, де відбували ся славні олїмпійскі ігрища, була то красна долина на Пельопонезї, в сторонї званій Еліс, на яких 19 кільометрів від моря. Тут на розмірно малім місци стояли сьвятинї, олтарі, скарбницї та яких 3000 статуй, сьвятий гай Альтіс, обведений мурами доокола і т. д. Осередком всего був олтар найвисшого бога Зевса (Юпітера), в котрого честь відбували ся що чотири роки, в серпни або вересни великі народні забави, олїмпійскі ігрища, так славні, що після них числено навіть час в Грециї на т. зв. олїмпіяди (1 олїмпіяда = 4 роки, почала ся була в 776 р. перед Христ., а поодинокі роки називано 1, 2, 3, 4 такої а такої олїмпіяди). Торжество ігрищ розпочинало ся звечера великими жертвами, а на другий день досьвіта самі ігрища: біганє до мети по дорозї, довгій на 192 метрів, званій стадіом, дужба (хто дужчий), перегони на возах і верхом і т. п. Хто в тих ігрищах побідив, того звали Олїмпіоником, украшали вінцем зі сьвятого гаю, давали оливну галузку в руки і так представляли народови, величали побідними піснями і ставили єму статую.

[3]) Бореас — північний вітер.

дині рано приїхав Преосьв. Еп. А. Шептицкий в супроводі двох своїх капелянів до церкви, де при вході очікували его крилошани, в фіолєтових тогах і колпаках; асиста престола і трону в всесьвященничих ризах, братства мужескі і женьскі в повнім їх складі, в синьо-жовтих шарфах. з хоругвами, патеринями і сьвічками. Шпалір творили підофіцири тутешних обох полків артилєриї вздовж церкви. Представителі урядів з радником двора Прокопчицом на чолї — заступники повіта і міста заняли вже вперед визначені їм почетні місця. Архиерей почав в співслуженю капітули в битком переповненій вірними церкві, понтифікальну Службу Божу. Хор, доповнений лучшими, тутешними сьпівучими силами, вивязав ся з своеї задачі знаменито; відслонено тоже готові вже малярскі роботи — усуваючи, де іно можна руштоване, через що церков, набрала сьвяточного пристрою і вигляду. Перед катедрою уставлена була компанія 95 полку з фаною і музикою, на лївім крилї войска явились генерали, команданти полків і начальники урядів войскових, а також численна депутация корпуса офіцирского. Хресному ходови до керниці на площи Франца, де був устроений величавий престол, окружений гаем смерек — і обрядови водосьвятия Йорданьского не сприяла погода. Снїг від двох годин сипав мокрими і густими платами. Войско і люди, що ждали на дворі, були цїлком прикурені снїгом. З причини снїговиці все сьвященодїйствуюче духовеньство переодїло ся в часі читаня заповідий в инші ризи, відпорнїйші на мокроту, а над Архиереем несено бальдахим, щоби хоть в части захистити дорогоцінні ризи. Войско дало 4 сальви при керниці, а пяту при повороті до церкви. По водосьвятю вернула процесия рином. а Архиерей скропляв вірних.

— **Видїл повітового Союза крамарского в Борщеві** устроює дня 2-го лютого 1900 в домі читальні в Борщеві о годині $12^1/_2$ з полудня Віче економічно-крамарске. О годині 10-ій рано Служба Божа в церкві. — Порядок дневний: 1. О конечности сполучення крамниць в повітовий Союз крамарский, о его цїли і о заложеню гуртовного склепу з товарами селяньско-крамарскими в Борщеві на удїлах по 10 корон.— 2. О потребі солїдарности народу в справах економічних. — 3. О потребі довіря народу в свої сили. Упрашае ся взяти запрошене з собою, віче у себе всенародно оголосити і заохотити до складаня удїлів. — Борщів в січни 1900 р. — О. *Николай Семенович*, голова союза крам. — Др. *Михайло Дорундяк*, з. голови „Нар. дому“. — *Максим Ридзай*, начальник народної торговлї в Борщеві.

— **З Долини**. Читальня „Просьвіти“ в Долині устроює в недїлю 28-го н. ст. січня в салї Сокола, на будову власного дому, вечерок з танцями. Початок о 8 годині. Стрій сьвяточний. Вступ (лиш за оказанем запрошення) від особи 2 Кор., від родини з трех осіб 4 Корони. Добровільні жертви приймае скарбник п. Лев Витвицкий.

— **Двох небезпечних злодіїв і мантіїв** дістало наконець безплатне примiщене в „івановій хатї“. Один з них називав ся Габер і обдирав людий на желїзницях Богумин-Краків і Катовиці-Більск. Скоро у якогось пасажира помітив гроші, дав ему зараз чогось на сон а відтак обібрав его до чиста. В той спосіб забрав він був оногди у якогось пасажира на желїзници 8000 марок але на тій „роботі“ его прихоплено. Другого, межинародного дурисьвіта злодія і мантія замкнено в Лїберци в Чехії. Він називае ся поправдї Оскар Бльох а називав себе всїляко і удавав доктора, фільософа, актора з цїсарского театру у Відни, будівничого і т. п. Бльох есть родом з Риґи в Росиї, а піддурював і ограблював людий всїляких станів, як докторів, властителів гостинниць, кельнерів, служниць і т. д. по більших містах, о скілько доси звістно в Берлинї, Липску, Маґдебурзї, Празї, в Галь, Ішль і т. д. Він був свого часу і у нас в Галичинї, їздив до Румунії, каже що був також і в Америці. Найцїкавійше то, що він минувшого лїта їздив під іменем Вердена по Чехії і всюдим мимо того що він нежонатий, казав що шукае своєї жінки, котра утекла від него ще з Америки. Наконець знайшов еї в ческій кріпости Йозефштадтї, де она жила з якимсь офіциром. Тота женщина видко порозуміла ся була з Бльохом або знала ся вже давнїйше з ним і грала добре свою ролю, а Бльох удаючи нїби то дуже оскорбленого мужа загрозив офіцирови поединком, але рівночасно дав ему пізнати, що готов за 10.000 К. від поединку відступити. Переговори розбили ся і поединок мав відбути ся в Трутнові і той дурисьвіт їхав вже туди зі своїми секундантами, але жандармерия довідала ся о тім і арештувала его. Аж тогди переконано ся, що то за пташок. Він опісля в кримінали удавав божевільного, вішав ся, говорив до свого окруженя, що нїхто не довідае ся хто він, що він знае 14 язиків і т. д. Але наконець коли видів, що нічо не помагае, признав ся і тепер судять его в Лїберци.

Господарство, промисл і торговля.

— **В Товаристві взаїмних обезпечень „Днїстер“** прибуло в місяци грудни (1899) 1.507 важних поліс на суму 2,055.039 зр. обезпеченої вартости з премією 12.407 зр. 42 кр.

В цїлім 1899 роцї було 75.373 важних поліс на суму 39,799.488 зр. з премією 340.252 зр. 23 кр. В роцї 1898 було 63 314 важних поліс на суму 34,038.084 зр. з премією 289.521 зр. 36 кр.; прибуло отже в роцї 1899 більше о 12.059 поліс, 5.761.404 зр. обезпеченої вартости 50.730 зр. 87 кр. премії.

Шкід прибуло в грудни 29 случаїв. Разом в цїлім роцї було 779 шкід і всї, окрім 7 відшкодовань (в сумі загальній 1120 зр. 89 кр.) котрі на разі задля доходжень судових мусїли бути вздержані — зістали перед закончeнем року вже виплачені.

Сума всїх шкід в роцї 1899 разом з коштами лївідациї і надгородами за ратунок виносить brutto 207.560 зр. з чого відтрутивши часть реассекуровану остае на власний рахунок 99.100 зр. 85 кр.

В роцї 1898 було 753 шкід в сумі 197.763 зр. 63 кр. brutto з чого оставало на власний

Родосї прекрасний нараменник з золота, представляючий гадину, котрий купив в Самосї за великі гроші в робітни того Теодора, котрий сидів тут з ним при однім столї.

— То я тобі приніс — сказав він звертаючи ся до урадованої старушки, — а для тебе друже Фанесе, маю ще щось лїпшого. Ану вгадай, хто виграв нагороду на перегонах четвернею?

— Атинець? — спитав Фанес, а лице ему аж почервонїло ся; бо то, бачите, кожда олімпійска побіда належала до цїлого народу, котрого горожанин виборов собі еї, а звістноже, що олімпійска оливна галузка була найбільшою честию, найбільшим щастем, яке могло припасти Еллиньскому мужеви, ба якомусь цїлому племени.

— Добре вгадав, Фанесе! — сказав на то посланник, що приніс радістну вість — Атинець здобув собі найпершу нагороду, ба що більше, твій свояк Кімон, син Кипсельоса, брат того Мільтіядеса, що перед девяти олімпіядами зробив нам ту саму честь; він то і сего року побідив другий раз з тими самими кіньми, що і на попередних ігрищах. Дійстно Філяіди затемнюють щораз більше славу Алькмеонідів [4])! Ну, щож Фанесе, ти гордий з того, чуеш ся щасливим з того, що твоя родина вславила ся?

Так запитаний підняв ся вельми урадований і нїби нараз підріс аж о цїлу голову.

З недающою висказати ся гордостию і самосьвідомостию подав він руку звістителеви побіди, котрий з радостию обняв свого краяна і говорив дальше:

— *Таки* так, можемо гордити ся і уважати ся щасливими, Фанесе; а ти передовсїм можеш тїшити ся, бо коли судиї боротьби признали Кімонови одноголосно нагороду, казав той герольдам прилюдно оголосити, що само владник Пізістрат есть властителем тої славної четверні, отже й побідителем. — Отже ваш рід може тепер вертати назад до Атин, бо Пізістрат казав то зараз оповістити, і так діждав ся і ти тої хвилї, коли зможеш вернути знову домів.

При сих словах щез жар радости з лиця полковника а гордість самосьвідомости в его очах перемінила ся в гнів, коли він відозвав ся:

— Я мав би радувати ся, нерозважний Калліясе? Менї аж плакати ся хоче, коли собі подумаю, що потомок Аякса так зганьбив ся і добре заслужену славу кинув самовладникови під ноги. Я маю вертати домів? Кленусь Атиною, вітцем Зевесом і Аполлоном, що скорше з голоду згину на чужинї, як моя нога стане на рідній земли, доки Пізістрат гнобить мою вітчину. Я, покинувши службу у Амазіса, такий собі вільний, як той орел, що лїтае попід хмари; але я волїв би бути голодним невільником у селянина в чужім краю, як бути в рідним краю першим слугою Пізістрата. Нам, шляхтї, нам належить ся пановане в Атинах; а Кімон, коли поклав свій вінець Пізістратови під ноги, поцїлував булаву тирана і витиснув сам собі пятно рабства. Мене, Фанеса, то скажу і самому Кімонови, мало що обходить ласка самовладника, ба таки лишу ся заточником, доки моя вітчина не стане знов свобідна і шляхта, та нарід не стануть знову самі собою управляти, самі собі надавати права! Фанес не поклонить ся гнобителеви, хоч би й тисячі Кімонів і всї Алькмеоніди що до одного ба навіть і твій рід Калліясе, богаті дадухи [5]), кинули ся Пізістратови до ніг!

Ярквми очима повів Атинець по гостях; але й старий Калліяс з гордостию і певний себе глядїв на зібраних. Здавало ся, як би хотїв кождому сказати: Ось дивіть ся, приятелї, такі мужі родять ся в моїй славній вітчинї!

Відтак взяв Фанеса знов за руку і сказав:

— Як ти, мій друже, так і я ненавиджу того самовластника, але я такого переконаня, що доки Пізістрат жие, доти ледви чи можна буде позбути ся тираньства. Его союзник Ліґдаміс з Наксоса і Полікратес з Самоса могучі люди; але небезпечнїйшою як ті есть для нашої свободи здержаливість і розум Пізістрата. Зі страхом довідав ся я підчас моего теперішного побуту в Геллядї, що маси атиньского народу люблять того гнобителя як батька. Мимо своєї власти полишив він загалови постанови Сольона. Він украшае місто найкраснїйшими дїлами. Нова сьвятиня Зевеса, котру поставили з чудесного мармору Калляйсхрох, Антістатес і Порінос, ти мусить їх знаеш, Теодоре, переходить, як кажуть, всї дотеперішні будівлї. Він умів звабити до Атин всїлякого рода артистів і поетів, каже списувати Гомерові піснї та записувати і збирати приповідки Мусея з Ономакріту. Він будуе нові улиці і устроює нові торжества, під его пованем процвитае торговля, а добробит народу, мимо податків які на него наложено, стае що раз більший замість зменшати ся. Але що то значить нарід? То проста купа, що як ті комахи біжать до всего, що сьвітить ся і хоч собі обсмалить крильця, то все-таки дєти лїтае коло сьвічки, доки она сьвітить ся. Нехай лиш згасне Пізістратове сьвітило, а я ручу тобі, Фанесе, що тота товпа, котрій все треба зміни, буде горнути ся пильно до вертаючої домів шляхти, до нового сьвітила, так як недавно тому горнула ся до тирана. — Подай менї ще раз свою руку, ти правдивий сину Аякса, а вам мої приятелї, маю також дещо нового розповісти.

Отже на перегонах возами побідив Кімон, котрий дарував Пізістратови свою оливну галузку. Красших коний я ще не видів. Тай Аркезилай з Кирени, Клеостен з Епідамну, Астер із Сибаріс, Гекатай з Мілету, і многі инші вислали були свої прекрасні конї до Олімпії. Взагалї були сим разом ігрища більше як величаві. Цїла Гелляда прислала своїх посланників. Рода, місто Ардеатів в далекій

---

[4]) Алькмеоніди і Філяіди були найзнаменитшими родами в Атинах. Філяіди походили від Філяйоса, сина Аякса з Саляміс. З сего роду походили Мільтіядес і Кімон.

[5]) Калліяс названий туг „дадухом“ (δᾳδοῦχος) длятого, що его родина мала дїдичне право носити смолоскипи підчас елевзиньских торжеств (містерий).

рахунок 109.089 зр. 32 кр. т. є. о 9.988 зр. 47 кр. більше.

Цифри ті показують, що тов. „Дністер“ поважно збільшило ся і щасливо минувший рік закінчило; з узисканим надвижки сплачена буде більша часть ($^3/_4$) фонду основного; так що вже в слідуючім році буде міг „Дністер“ при помочи Божій приступити до зворотів, коли біжучий рік рівно щасливо випаде. Близші дані і замкнене рахунків за р. 1899 подасть ся до відомости на засіданю Ради надзираючої.

— **Рахунок Товариства взаімного кредиту „Дністер“ у Львові**, стоваришеня зареєстрованого з обмеж. порукою, за місяць грудень 1899.

I. Стан довжний:

		Кор. сот.
1. Уділи членів		66.416·53
2. Фонд резервовий		5.239·04
3. Специяльна резерва		453·32
4. Вкладки:		
а) Стан на поч. місяця грудня	662.074·19	
б) вложено в груд.	34.074·56	
разом	696.148·75	
в) винято в груд.	16.018·87	
позістає з кінцем		680.129 88
5. Сальдо прц. (побраних)		28.681 27
6. Непіднята дивіденда		1.574 88
7. Кошти спору		36 56
8. З рахунку ріжних осіб		28 50
Сума		782.559 98

II. Стан чинний:

		Кор. сот
1. Позички уділені:		
а) стан на поч. місяця	648.547·03	
б) уділено в груд.	19.031·91	
разом	667.578·94	
в) сплачено в груд.	16.021 31	
Стан з кінцем грудня		651.557 63
2. Готівка в касі з д. 31/12 1899		5.849 72
3. Цінні папери		5.163 68
4. Цінні папери і інші по курсі з 31/12 1899 кор. 86.400 сот. — до того біж. куп. к. 966 „ 50		87.366 50
5. В щадници почтовій (оборот чек.)		7.049 25
6. В инших товариствах і банках		13.556 74
7. Відпасано з вартости цінних паперів в ріжницю на курсі		1.112 50
8. Сальдо коштів адміністрациї		10.903 96
Сума		782.559 98

Членів прибуло 24, убуло 18, оставало з кінцем грудня 1899 1.727 членів з 1.771 декля рованими уділами в сумі 88.550 кор.

Стопа процентова від вкладок 4 проц. — процент від позичок уділюваних з провізиєю на кошти адміністрациї $6^1/_2$ проц.

Цілорічний рахунок зисків і страт і білянс активів і пасивів, як також квоту білянсової надвижки (зиску) подасть ся до відомости по засіданю Ради надзираючої.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Льондон 22 січня. Ґен. Клярі з частию войска ґен. Уоррена був вчера цілий день в огни. Удалось єму займити кілька горбів, але найважнійші становища Бурів ще не заняті. Огонь неприятеля був такий сильний, що від пукаючих ґранатів горіла трава з поли.

Новий Йорк 22 січня. З Гонолюлю доносять, що умерло там 8 осіб на джуму. Аби побороти пошесть буде спалена ціла дільниця замешкала Хінцями.

Букарешт 22 січня. Король підписав декрет, котрим зміняє склад кабінету. Президент міністрів Кантакузено лишив ся на своїм становищи.

Ібериї [6]), богатий Тартесус, Синопа на далекім всході на побережу Понтоса [7]), словом кожде племя, що величає ся своїм єллиньским походженем, було там заступлене. Сибарити вислали на торжество посланників, що своїм блеском аж за очи ловили, Спартанці прислали простих собі мужів, таких красних як Ахіль а таких ростом як Геркулес; Атинці визначали ся своєю гнучкостию і повабностию рухів, Кронійців вів Мільо [8]), найсильнійший чоловік на сьвіті, самійскі і мілезийскі товариші своєю пишнотою і зверхним блеском ішли на взаводи з Коринтийцями і Міталенцями, зібрав ся був весь цьвіт єллиньскої молодежи а в місци призначенім для видців сиділо побіч мужчин всякого віку всякого стану і народу множество хороших дівиць, котрі іменно зі Спарти були прийшли, щоби своїми окликами украшати ігрища мужчин. По тамтім боці ріки Альфея зроблено торговицю. Там могли ви були побачити торговельників з цілого сьвіта. Єллини, Кархедонці, Лідийці, Фриґийці, тай купчі Фенікіяни з Палестини залагоджували там великі інтереси або продавали в будах і під шатрами свої товари. Нащож мені описувати вам тоту глоту, яка там була, тоті гріжкі хори, ті гекатомби, які там приношено, ту ріжнобарвну ношу, дорогі вози і коні, розмову всілякими говорами, оклики радости старих приятелів, котрі по многих літах тут знов побачили ся, сьвітлість посланників, присланих на торжество, глоту видців та купців, напружене підчас ігрищ, радістні крики, коли рішила ся чиясь побіда, торжественне наділюване з галузкою, котру хлопець з Єліс, котрого родителї повинні були ще жити, відтинав золотим ножем з того сьвятого дерева оливного в Альтіс, котре посадив був ще сам Геркулес перед многими сотками літ; — нащож вам наконець описувати ті безконечні крики радости, які несли ся мов грім вздовж стадіюм, коли Мільо з Кротона з'явив ся і двигав на власних плечах свою статую, вилиту Дамеасом з металю через ціле стадіюм аж до сьвятого гаю і навіть не подавав ся в колїнах. Хоч би й якого велита була би вага металю прибила до землї, а Мільо віс еї як лякедаймоньска пістунка [9]) хлопятко своєї пані.

Найкрасші вінці по тих, які дістав Кімон, дістали ся двом спартаньским братям Лісандрови і Марови, синам благородного заточника Арістомаха. Маро побідив в бігу на перегін, а Лісандер станув серед окриків радости всіх присутних до дужби з Мільоном з тим непоборимим побідителем з Пізи, з Пітии та з Істму. Мільо був більший і сильнійший як Спартанець, котрий ростом подобав на Аполлона, а котрого молодість показувала, що він ледви що вийшов зпід пайдономів [10]).

В своїй нагій красї і сьвітячись від золотого олію, котрим помастили ся, станули молодець і мужчина проти себе як пард і лев готові до борби. Молодий Лісандер зараз перед першим розмахом підніс руку в гору взиваючи богів і сказав: „За мого батька, за честь і славу Спартанців!“ А Кротонієць знаючи свою силу глянув з гори на молодця і усьміхнув ся так, як усьміхає ся смакун, заким возьме ся розлупувати шкаралупу лянґусти [11]).

(Дальше буде).

[6]) Иберия (Ишпанія). Рода в нинїшній Катальонії. Тартесус в нинїшній Андалюзиї.

[7]) Нинї Чорне море.

[8]) Розповідають, що той Мільо побідив сїм разів в Олїмпії, девять разів в Немеї, шість разів в Дельфі, а десять разів на Істмосі.

[9]) Спартаньскі (лякедаймоньскі) пістунки були славні на всю Грецию.

[10]) Пайдоном — настоятель виховуючого заведення в Спарті.

[11]) Лянґуста — сквирчак морский, рід рака що жие в Середземнім мори, не має „клешнів“ (ножиць) і важить до 7 кільо.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1-го мая 1899, після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·20	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·15	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Ічкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·45	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·10	„ Сколього, Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
	9·25	„ Янова
	9·35	„ Підволочиск з гол. двірця
	9·45	„ Ічкан, Сопова, Берґомету
	9·53	„ Підволочиск з Підзамча
	10·10	„ Белзця, Рави, Любачева
	12·50	„ Янова від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$ в неділї і сьвята
2·45		„ Ічкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^1/_5$ до $^{30}/_9$.
	3·15	„ Янова від $^1/_5$ до $^{30}/_9$.
	3·20	„ Зимноводи від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	3·25	„ Брухович „ „ „ „
	5·25	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Ічкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	5·50	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	6·26	„ Ічкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·40	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_6$ до $^{15}/_9$.
	6·50	„ Янова від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ в будні дни
	7·—	„ Лавочного Мункача. Хирова
	7.10	„ Сокаля, Рави руської
	7·20	„ Тернополя з гол. двірця
	7·42	„ „ „ Підзамча
	7·47	„ Янова від $^1/_{10}$ до $^{30}/_4$ 1900 включно
	8·35	„ „ „ $^1/_5$ „ $^{31}/_5$ і від $^{16}/_9$ до $^{30}/_9$.
	9·11	„ „ „ $^1/_6$ „ $^{15}/_9$ в неділї і сьвята
	10·40	„ Ічкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·32	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Черновець, Ічкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·40	„ Янова (головний дворець)
	7·55	„ Лавочного „ „
	7·44	„ Тернополя на Підзамче
	8·05	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави руської
	9·—	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·15	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Ічкан, Черновець, Станиславова
	1·01	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
	1·40	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
1·50		„ Ічкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля
		Ніч
	12·10	З Сколього, Калуша, Борислава
12·30		„ Черновець, Букарешту
2·16		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·05	„ Підволочиск на Підзамче
	3·30	„ „ „ гол. дворець
	6·—	„ Кракова, Відня, Самбора, Сянока
	6·10	„ „ „ „ Хирова
	6·20	„ Ічкан, Підвисокого, Ковови
	7·58	„ Янова від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ і від $^{16}/_9$ до $^{30}/_9$ що дня, а від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ в неділю і сьвята
	8·15	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{30}/_6$ і від $^{16}/_8$ до $^{10}/_9$.
	8·30	„ Брухович від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ що день
8·45		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·21	„ Янова від $^1/_6$ до $^{15}/_9$.
	9·55	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·10	„ Ічкан, Ковови, Підвисокого
	10·08	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·25	„ „ на гол. дворець
	10·30	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано.
Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

І Н С Е Р А Т И.

Для Львова і Галичини
головний склад і експедиция
WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.
находить ся
у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.
Аґенция дневників і оголошень
принимає також
пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-а Illustr.

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Газети Львівскої", „Народної Часописи", і всіх инших часописий принимає виключно ново створена „Аґенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всі дневники краєві і заграничні.

Ново отворена
Аґенция дневників і оголошень
у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.
принимає
ОГОЛОШЕНЯ
до всїх дневників
по цїнах ориґінальних.
До
„Народної Часописи" і „Ґазети Львівско
може принимати анонси виключно лиш ся Агенция.

ПОБІЛЬШЕНЯ ФОТОГРАФІЇ

цїлком вірні ориґіналови аж до природної величини артистично виготовлені. — В паспарту. Цїна за портрет величини 37x45 цм. разом з портом і опакованєм **5 зр. 10 кр.**, в хороших рамах **9 зр. 60 кр.** (аж до 5-тьох клґр. франко).

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**
Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всїх дневників
і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом К. І. Вебера. — (Телефона число 569).